

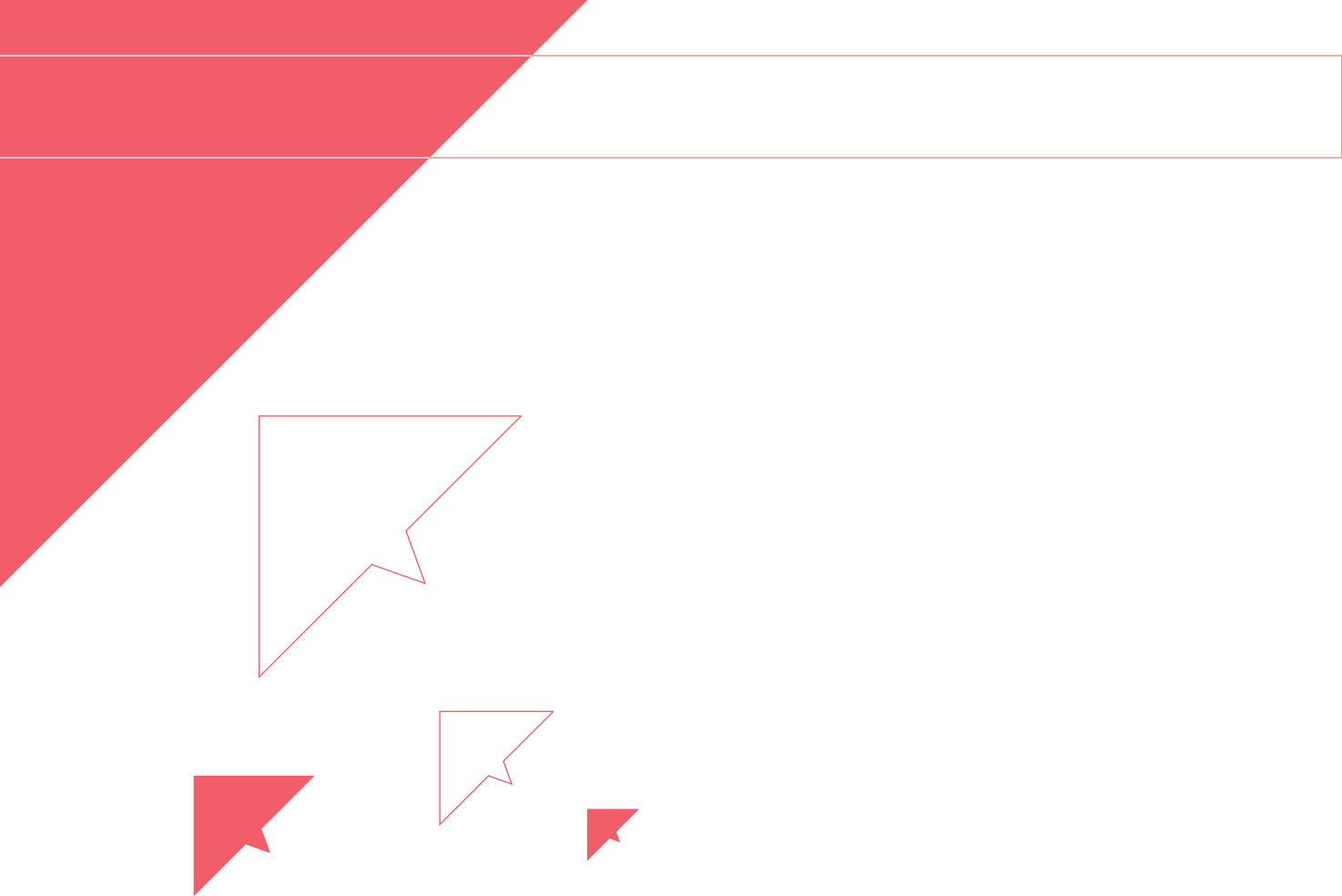
Entreiguals: Començar la universitat amb les mateixes oportunitats

El pas de l'institut a la universitat implica molts canvis. Tot i que aquesta nova etapa sempre genera il·lusió, qui no s'ha sentit una mica perdut els primers dies a la facultat? Entreiguals és un programa de mentoria que facilita als estudiants nous la integració a la vida universitària en tots els àmbits.

Carol Borràs

El projecte Entreiguals està impulsat per la Delegació d'Estudiants, a través del Servei d'Informació i Dinamització d'Estudiants (SeDI), i aplega les experiències que algunes facultats ja havien desenvolupat abans integrant-les en un projecte global que funciona des de fa dos anys i en el qual participen quinze dels divuit centres de la Universitat de València. Les figures principals del programa són, d'una banda, els mentors i, de l'altra, l'alumnat de nou ingrés o aquells que procedeixen d'alguna beca de mobilitat, els anomenats *incoming*. El programa parteix de la convicció que els estudiants són una part fonamental de la universitat i la seua experiència personal és important per als nous.

El mentor o la mentora acompanya un nou estudiant o estudianta en el seu primer curs a la universitat i contribueix a la seua integració acadèmica, social i institucional. Com explica una de les mentores, Helena Almazán, es tracta de tenir «una persona de referència amb la qual pugues parlar amb naturalitat sobre assumptes sobretot acadèmics». Però, en qualsevol cas, no ha de ser «la persona que solucione els problemes, sinó qui explique com resoldre'ls», puntualitza Juan Pastor, també mentor. «Els mentors, i més els que ho som dels *incoming*, hi som per ajudar quan cal, però sense fer que depenguen de nosaltres» afegeix Christian Roca. Tots tres són estudiants de quart del grau en Física i participen en el programa Entreiguals com a mentors tant d'alumnes

Christian Roca i Helena Almazán són estudiants de quart curs de Física i mentors del programa Entreiguals.

© Miguel Lorenzo

CARPETA D'EXPERIÈNCIES

nouvinguts d'ací com dels estrangers procedents de beques de mobilitat.

Per participar-hi com a mentor/a, cal haver superat un nombre determinat de crèdits i rebre una formació específica amb la informació necessària sobre l'organització, els serveis, els processos de gestió i els àmbits de representació de la Universitat de València en general i de cada centre en particular, així com també tècniques de comunicació o recursos per a la vida a la ciutat. La participació en el programa està reconeguda amb 3 crèdits ECTS. Aquesta formació prèvia i l'experiència permeten també que els mentors desenvolupen habilitats per millorar l'aprenentatge, conèixer millor el context universitari i afavorir les seues relacions interpersonals.

El procés d'inscripció dels mentors per al proper curs i el procés formatiu ja s'han enllestit i els prop de sis-cents cinquanta estudiants inscrits en el programa han escollit la modalitat en què volen participar: o bé ajudant els alumnes de nou ingrés o bé els alumnes *incomin*.

La gestió del programa

El projecte requereix d'una tasca important de coordinació, de suport i d'avaluació dels estudiants independentment de l'opció en què estiguen. El SeDI se n'ocupa en primera instància, alhora que dinamitza per tal que Entreiguals proporcione tots els recursos per als mentors (formant-los, preparant fitxes i activitats de suport, etc.) i perquè els nouvinguts tinguen també programes complementaris en cas que es detecte alguna necessitat més específica.

A banda, també hi és la figura del coordinador a cada facultat. És qui, en connexió amb aquest servei, gestiona el desenvolupament del programa en un centre determinat. Amparo Ricós i Ana R. Calero són coordinadores a la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació. Les seues tasques, expliquen, són «informar professors i estudiants sobre totes les accions que es porten a terme, detectar possibles problemes i resoldre'ls, i assessorar als tutors dels estudiants mentors».

Maria Caballer, per la seua banda, és tutora a la Facultat d'Economia i s'encarrega d'un grup de mentors. Comenta que, «a més de realitzar reunions periòdiques amb els mentors, els tutors individualment solucionem dubtes o donem informacions que poden transmetre als alumnes mentoritzats. També revisem les activitats registrades pels mentors en una aplicació específica a la secretaria virtual, per certificar al SeDI que tots els mentors han realitzat les tasques assignades». Aquesta tutoria, comenta, «et permet tenir un contacte més directe amb els alumnes i et dona una visió més global de les mancances o les necessitats dels estudiants en particular i de la universitat en general». I conclou que «el programa té resultats positius, si és pren el mentor com un *input* més en el procés d'incorporació a la universitat. Per a la majoria de mentors i alumnes, l'experiència és positiva i enriquidora, crec que s'hi poden aprendre i desenvolupar moltes habilitats transversals importants». ■

Més informació sobre el programa i els centres que hi participen en el bloc: <http://mentors.blogs.uv.es>.

© Miguel Lorenzo

La professora Irene Verde, del Departament de Teoria de l'Educació, amb dos estudiants participants en el programa de mentorització en una sessió de treball al campus de Burjassot.

Com funciona la mentoria en la pràctica?

El estudiants nous estan en contacte amb el mentor sobretot per correu electrònic. «En el meu cas, m'agrada guiar-los especialment de cara als exàmens i les assignatures. Recordar-los que això no és com a l'institut», explica Helena. En el cas de Christian, «els *incoming* tenen clar el que volen fer, són estudiants en els darrers anys de la carrera. Tracte d'ajudar-los sobretot amb els temes burocràtics».

I què en pensen els estudiants que disposen de l'ajuda d'un mentor? Raphael Silveira, mentoritzat de Juan, assegura que «tenir algú a qui pots demanar ajuda fa que siga molt més fàcil seguir el ritme de les classes». Óscar Gómez, del grup de mentoritzats d'Helena, assenyala que «el més útil va ser la possibilitat de conèixer algunes persones com jo a l'inici i el contacte amb una persona a la qual poder fer preguntes sense cap tipus de problema». Recomana l'experiència perquè «haver-ne gaudit, és el que m'ha fet apuntar-m'hi com a mentor per al pròxim any».

De tradició anglosaxona

La mentorització entre iguals en l'àmbit universitari espanyol s'ha desenvolupant molt els darrers anys. El referent per a aquesta pràctica, instaurada en el nostre entorn universitari el 2008 són les universitats anglosaxones, on és habitual i té una llarga tradició. A les universitats americanes, canadenques, australianes i a les del Regne Unit la mentoria entre iguals no sols es practica amb estudiants sinó també entre professorat expert i principiant.